

tassa en pols, tirant-ho tot bullent dins de la bota y, ben tapada, es fa passar per tot arreu, remenant-la de quant en quant durant les vintiquatre hores següents, passades les quals se llensa l'aigua ab la mostassa y després de ben rebejada se li donará a la bota una estuba ab vi calent.

Baixa del blat

Al sol anunci de qu'el Director general de Comerç ha designat ja els barcos que han d'importar morése, el préu del blat baixa; perquè lo que regula el préu del blat és el préu del morése.

Les vetllades del "Foment Cultural Malgratenc"

Malgrat celebrar la seva festa major els pobles veïns de Tordera i S. Genís ont acudeix gran gentada de tota la comarca, la vetllada del diumenge fou un éxit gros. Sens dubte que hi contribuí molt lo selecte i popular del programa que se desentroillá, essent-ne els autors d'alguns dels nombres, amics nostres molt volguts i rodejats de grans simpaties com son D. Josep M.ª Benaiges i Mn. Felix Paradedda.

La secció començá a les set de la vesprada, amb el xamós drama «Cegos del cor». Els jovenets Joaquim Gelpí i Josep Illas en els papers de *Bep i Brossa* despertaren desseguida l'interés del públic. Amb l'entrada en escena de *Mossen Lluís* quin paper dessempeñá amb força naturalitat l'aplaudí jove aficionat en Salvador Buñol el drama assoleix molta vida i expectació que arriba en el període al·ligit amb l'intervenció del *Sisó*, paper que fa brillar vivament el jove Eugeni Formentí, i més tart del *Angel* peper molt escayent pel simpático jove en Xavier Andreu. El desenllaç tragic de l'obra fou xardorosament aplaudit per la distingida concurrència.

Els nombres de gimnasia rítmica i quàdrets plàstics eren esperats amb gran dalé constituint la seva execució un triomf espléndit per les seccions de nens. «La Puntaire Catalana» fou altre volta molt celebrada pel públic que l'aplaudí amb gran entusiasme.

L'estreno del quàdre «Les Aurenetes» lletra de nostre redactor en cap Mossen Felix Paradedda i posada en música pel notable compositor En Josep M.ª Benaiges assolí un grandió triomf. L'execució fou per demés pulcra i les accions ben escaientes. El públic entusiasmá obligá amb forts aplaudiments i visques als autors a sortir en escena. Després les dugues seccions de gimnasia executaren dugues marxes rítmiques de molt efecte. Com a final se posá en escena el quàdre plàstic «*La son son*» en el que hi prengueren part ademés del protagonista el nen Antonet Cerdá, les nenes habillades amb formosos trajos d'angelets: L'Arís, C. i a Masens, M. Salvá, M. Viladevall, A. Garriga, M. Cardona, J. Girons, M. Boffí N. Valls i N. Massuet, i els nens Vidal, Morer, Rota, Cardona, Piferrer, Gelpí, Arís, Arigés, Esquena, Puignou, Garriga i Massuet.

En conjunt resultá un verdader aconeteixement artístic, sortint-ne la distingida concurrència que omplia el local de gom a gom molt satisfeta. Cada dia se fan més palpables els avenços que fan les diferents seccions del Foment, posant-se de relleu el diumenge passat sobre tot les seccions de gimnasia rítmica que estant ja una envejable altura per lo que ens cal felicitar coralment a son intel·ligent Director nostre bon amic Mn. Josep Esparc. Adrecem també desd'aquestes columnes nostre més sincera felicitació als distingits i volguts amics Mn. Felix Paradedda i En Josep M.ª Benaiges per son nou i bell triomf.

***

La bella composició «A la Congregació Mariana de Malgrat» que fa pocs dies publicavem ha sigut també posada en música pel fecond

compositor En Josep M.ª Benaiges, estant ja assatjant-se en el Foment baix la seva direcció per a cantar-se en una de les pròximes vetllades.

REPORTER

Secció literaria

Santa Cristina es nostra

De totes les ermites i santuaris que coronen i avaloren els turons poblats del territori catalá i que foren aixecats per la fé dels nostres avis, amb seguretat que no n'hi há pas cap pels indrets de la més xamosa de les costes, que enclogui tantes maravelles naturals com el de Sta. Cristina, orgull de la vila de Lloret i testimoni viu de les arrelades esceues, fermes conviccions, i amors patriòtics dels habitants llurs.

No'ns atreviriem a fer un elogi del mateix ni a reflexá el nostre carinyo per la joia més preuada de la nostra vila, si plomes més autoritzades no hagressin avans que nosaltres expressat els seus entusiasmes pel mateix, si poetes i trovadors no haguessin inspirat en ell sos cants, ni els pintors més afamats, disputat l'honor de reproduir en la tela les belleses que atressora.

Gloria de Lloret es el blanc santuari que s'aixeca vora el mar, perquè lloretenes foren els que esculliren el paratje més formós del nostre bellíssim terror per servar-ne les rellíquies de la mártir cristiana.

Orgull nostre es aquesta per la que plomes envejoses tenen empenyo en considerar la com a propia d'un poble veí, per quina raó, amb molt bon acert, els Obrers de la Santa, feren gravar desobre la porta de la capella aquella estrofa dels goigs que pregonen de segles enrera qu'es nostre «*Son de Lloret que os adora protectora*», perquè l'a-